

victor cilincă

Elegiile

vieneze

cArtESEŢE

**victor
cilincă**

Elegiile vieneze

CJG
Editura Centrului Cultural
Dunărea de Jos
- Galați 2012-

Director CCDJ:
Sergiu Dumitrescu
Coordonator proiect
cArtESENȚE:
Florina Zaharia
Copertă:
Eugen Ungureanu
foto: a. g. secară
instalația cărții:
Mirela Brumar

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României

2012

ISBN 978-606-8374-06-2
821.135.1-1

**victor
cilincă**

Elegiile vieneze

Colecția „cArtESENȚE”

1/Eins: Dunăre la deal

Dunărea urcă la Viena
De parcă Maria urcă
dealul de sare,
Nădușită și supusă de
sarea împreunării.

De parcă Maria urcă
dealul de sare

Ca să meargă musai la
Târgul-de-Sare -
Sare este, mulțam
Domnului,
Este destulă și pe drum
și acasă,
Chiar mai bună ca
sarea de Viena,
Dar ce să-i faci, nu-i
ca la târg, dichisită,
vienită!
Nu are adică pic de

ambalaj fătos, nu
poleială d-aia,
Nu are, dacă știi
cuvântul, tanti, atâta
prestanță!
Și adică nu-i ca la
Viena,
Unde și dragostea se
dă-n Prater
Până obosește de cap
Și se descleștează
bobul de ciorchine

Cum cade sarea de pe
calul obosit de
pinteni...

Și cum vă spuneam,
Dunărea urcă, nu
coboară, la Viena,
Dinspre Sulina,
Calafat, Novi Sad,
Budapesta...

E o Dunăre cultă,
verde total,

Nu împetrițată de
volbura mълului și
polenului și frunzelor
Ca de ciurma apei.
E lată atât cât le
trebuie, inginerește,
Nemțește trecând pe
sub poduri noi

Băăăi, la vale,
Abia podidită din
Pădurea Neagră,

Spre Viena,
Spre Giurgiu și Brăila
și Galați și Tulcea,
Nu merge, când
merge și ea,
Decât Dunărea
proștilor,
A ăloră care nu știu
cât de lată e apa asta
pe la ei
Să-i facă, bre, niște
scrâncioabe,

Niște restaurante
italienești cu moluște,
Niște moluște și raci
noi, fără aluviuni
petroliere în burtă!
Niște castele mici, cu
ocheane mari,
Niște reclame mari,
babane, cu niște
peisaje care nici nu
există pe la ei,
Nici nu există,

Noi le-am inventat, la
orele de
Geografie istorie idologie
de masă...

Ăștia nu știu cât de lată
e bogăția Dunării de
pe la ei/noi,

N-o tricotează cu
dragoste,

Ci tot urcă, tot urcă
naibii dealul de sare

La târgul de sare de la

Viena

Lăsându-și acasă
sarea lacrămei...

Pe-aici, pe la Viena,
Nu se știe că Dunărea
i-o apă,

Bună să care PET-uri
și cai morți,

O apă

Ca și Trotușul, ca și
Siretul,

N-au rețeta noroiului,

Țânțarii au flebită,
Mucuri puține în iarba
fără manele.

La Viena,
Dunărea e Strauss în
chioșc,

Nici n-a auzit de
Ivanovici,
Iar Mozart – Pan de
ciocolată,
Călărește muzicile,
altele,

Le îndeasă unele-n
altele
Și cântă de unul singur
Pe partiturile caselor
cu cinci etaje,
În nesfârșite străzi de
partituri,
Cu do-uri desenate
pătrat,
Cu bemolul
păienjănișului firelor
de tramvaie...

Ori, Mozart nici n-a
auzit de Dunăre,
Nu-l lasă să iasă din
sălile de spectacol,
Din parcurile de
spectacol,
Din străzile de
spectacol,
De pe afișe de
spectacol,
De pe hăinuțele
ciocolatelor,

Iar Dunărea, supărată
pe Mozart,
Curge iar dinspre
Strauss spre Ivanovici,
Dinspre Viena, prin
Budapesta vechilor
poduri,
Spre Novi Sad,
Orșova, Galați, Tulcea
– nimic, nimic, nimic!
Curge pentru proști,
curge pentru nimic,

Cară minereurile
altora...

*2/ Zwei: Ciocolată
civilă*

Calul deșeuat al
prințesei Sissi
Paște ciocolata
apusului dintr-o baltă
nouă:
Mașina municipalității

udă, iată, și pe ploaie,
ca să facă oglinzi pe
jos

În Viena.

Cerul Vienei se uită în
jos și se vede

acceptabil în bălțile
Vienei:

Nu-i roșu georgian ca
la Medgidia,

Nu-i smalt albastru și
roșu plâns ca la Galați,

E din ciocolată
liliachie...

Imperiul a dezertat din
armata moartă cu
steme bicefale -
Palatele au magazine
civile la parter,
buticuri în rezervă la
interior,
Magazinele au biserici
mai mici, pentru poze,

Catedralele poartă
reclame la filme
americane cu
călugărițe,
Bisericile au, slavă
Domnului!
Sub calul prințului de
bronz Eugen
Paște kamera unui
turist standard japonez.
Trotuarele înfloresc
albe și ciocolatii:

*Mister Smith, how are
you?*

*I'm just walking, just
looking...*

*Monsieur Jacques,
qu'est-ce que vous
faites ici ?*

*Pour moi, un
cappuccino, les
visages des femmes
mariées... ça suffit!
Hei, efendi Pamuk,*

Istambulul te-a lăsat să
pleci?

Doamnă Hindu, uite o
văcuță sacră de
ciocolată!

Hei, bade Kosovo,
ce-ai mai găsit de
muncă aici?

3/ *Drei*: Scuipă-mă-n inimă!

Așa, scuipă-mi în
inimă!

Ieri, când îmi întindeai
nota de plată, îmi
zâmbeai...

Nu-ți place privirea
străinilor săraci, știu,
A turcilor povârniți
fără rugăciune, în

genunchi, cu mâna
întinsă,

A românilor cu
picioare atent
răsucite...

Sunt turist, doamnă
Taximetru, plătesc
cash,

Nu, nu pretind ajutor
de la stat!

Nu-ți plac, cică,
galbenii,

Nu-ți plac defel
chinezii în țara ta.
Sigur, sunt și austrieci
șomeri, dar știu ei să
rabde ca un chinez?
Voi ce palate interzise
aveți?
A, de arabi era vorba?
Aha: n-ai prea vrea
minarete lângă Prater.
Când Cantacuzin
falsifica iarba de

pușcă
Și osmanlâii ratau
astfel Viena pe
șmecherii valahe,
Turiștii japonezi nu se
inventaseră încă
Și grafii nu făceau
protecție socială decât
de sărbători

4/ Vier: Have fun!

Un prozator demontat
Scrie la Viena o poezie
demontabilă.

Dramaturgul tăiat în
fâșii pansate

Ar putea scrie chiar și
fabule la Versailles,

În curte, pe o piatră -

Haiku-uri negre în

Manhattan,

Sonete la Kyoto...

Totu' e să scrii, să scrii
ca să nu pari naibii
mort de-a binelea...

5/ Fünf: Sclavagism la mine acasă

Până mă vindec aici
Am decis să nu-mi las
imperiul personal
să-mi iasă din casă:

Puterea să-mi fie doar
până la uşă, adică.

Sclavii mei, tastele
computerului, pixul,
hârtia,

Nici n-ar cuteza între
timp să se revolte prea
des:

Acum, colaboratorii
aproiaţi mă
menajează
dezinteresat:

Herr Televizor, pe care
îl trezesc oricând am
eu poftă, fără să se
plângă, de câteva ori
pe noapte,
Frații Robinet, Dușul-
girafă, familia
Scaunelor, domnișoara
Scrumieră nu mi se
opun aici, în Imperiu!
Iată, frigiderul cu apa
din care n-am încă

voie să beau
Așteaptă doar să-i
poruncesc: Sesam!
Afară doar este
democrația străzii
Nepăsătoare printre
uriașele căsuțe cu
cinci caturi,
Nepăsătoare la străzile
imperiale născute ieri
în pas de defilare,
Bune însă de pozat,

acum.

Lumea strănepoților
lui Sissi,

Nici ea n-are voie să
pătrundă fără parolă
În împărăția mea!

Ar trebui cam un
milion de preșuri
mițoase, mioritice,
pentru ca împărăția
lor, toată,
Să se poată șterge pe

picioare la ușa mea.
Rămânem, deci,
nedecis,
Imperiu lângă
imperiu,
Preș lângă preș,
În relații neutre.
Mai puțin atunci când
sun asistentele,
Să-mi facă perfuzie cu
anti-pain.

6/ *Sechs*: Clepsidra cu morfină

Am parcă iar în mine,
tăiat ușor,
Cusut cu acele dibace
ale doctorilor,
O cutie deschisă a
Pandorei
Cu durerile de dinți ale
comunismului.
Mă oprează adică

ceva,
Mă torturează din
interior,
Aduce frică, aduce
credința în moartea
inerentă,
Riscă să-mi infecteze
creierul de ură,
ideologic,
Cu ideologia fricii și a
durerii.
Durerea nu mă

execută încă,
Dar mă duce din când
în când la zid.
Mai PUTEAM să facem
o tură, *herr* Victor,
În spune asistenta
atunci când mă sprijin
de zid,
La capătul culoarului
fără ferestre
De parcă o tură pe

culoare bine păzindu-mă
Ar fi victoria ei totală
în fața orizontalei mele
Susținute până ieri cu
perfuzii...

Noapțile mă învață
încă, printre durerile
difuze, ca ale altora,
Ușor povestite, topite
în pilule,
Mă învață să stau la
zid,

Ca odinioară la coada
spre Zid...

Spre cortina de Fier a
Zidului nostru...

Comunismul, ca
infecție,

Se pricepea să fie
continuu -

Războaiele au ținut,

Dureros,

Și câte o sută de ani
europeni!

La Viena îmi pare că
anticomunismul
Picură din flaconul
atârnat încă în cârligul
de deasupra mea,
Care-mi picură-n vene
liniștea - ce clepsidră
cu morfină!
*Danke schön, fraulein
Selma!*

7/ Sieben: Români,
adică bosniaci,
adică...

România e pe lângă
Bosnia?
Întreabă din politețe
frau Elise a lui Werther
și o urăsc scurt:
Noi,ăștia de la aceeași
Dunăre,
Noi, românii vorbim

adică bosniaca?!

Ce limba-i asta,
româna?, întreabă iar,
Cu o curiozitate,
măsurată, de serviciu,
care nici nu așteaptă
răspuns.

Zâmbet profesional:
strânge garoul.

Danke schön, zic,
Bitte, zâmbește în
timpul serviciului.

Româna asta, îi explic,
ca să nu mă uit la
mica înțepătură
neveninoasă,
E... italiană, da' mai
veche -
Încerc io să mă-
mpăunez cât mai
politicos,
În timp ce leacurile,
hrana, îmblânzitorul
lichid al durerilor

Picură toate de sus,
prin tuburi strâmte, în
vena puhavă,
Deschisă precum
granițele interioare ale
UE...

Nu am ghetouri, nu am
lagăre în vene,

Nu am tabere de
refugiați -

La prea multă morfină
Aș putea încerca să fiu

xenofob pentru
sângele meu umflat...

*8/ Acht: Les
nourritures de la
veine*

Acum iau prânzul cu
Einstein, la tub. Eu.
El, cu gașca lui de
îngeri - numai
ambrozie; cu ceva

caimac...

Tuburile mele care vin
de sus,

Dar din susul camerei
de spital,

De la Dumnezeu vine
doar șansa

supraviețuirii

Picură haleală strong,

Direct în vene - câștigi

naibii timp de vorbă,

Câștigi naibii timp de

viață - nu mai plescăi
ca prostul, satisfăcut...

Herr Albert, cum e,
bre, să tragi fumul
pipei prin *pipes*?

Suntem fumători de
pipă, ce Doamne-
iartă-mă!

Mein Gott, ai milă,
Lasă-mi măcar o
venă,

Măcar o venă liberă

pentru catererul de
fum!

Meniu: aminoacizi
esențiali, glucoză, H₂O
Doriți și muștar lichid,
mein herr ?

*9/ Neun: No man's
islands*

Degetele astea doar
sunt singurele care au

voie să miște în front!
Feșele strânse îmi spun
să țin piciorul întins, să
respir pe ciordite.
Resturile armatei mele
de carne și oase,
S-au întins pe burtă în
tranșee albe, foarte
albe -
Varul albicios al
cearceafurilor întinse
de alții -

Resturile armatei
prizoniere pe insula
unui pat de spital,
Vizibile dintre perini și
pături înfățate alb-
militar,
Abia își țin respirația
pentru altă zi,
Una fără dureri prea
mari...

Achtung:

Orice fragilă mișcare

pe câmpul minat al
patului

Poate trezi o explozie
mare!

Celălalt pacient ar
putea fi orbit de
explozie,

Ar putea fi rănit cu
fragmente de tibie, cu
un omoplat

Ascuțit, pe care
Vrăjitorul a scris

înainte un descântec
de viață.

Și suferinzi nu se
transformă în artificii
pentru nimeni,

Pot răni aerul

celorlalți, pot enerva,
le poți dori moartea

Dacă nu ți-e neapărat
milă de ei!

Un străin?

Suferința lui e în limba

maternă,
Cine s-o traducă-n
germană pe gratis?

10/ *Zehn*: **Flux &
reflux**

Babilon în tangaj
stradal – prima
plimbare de *după*.
Verticala mea nouă e
încă instabilă

Și are nevoie de aer
pur!

Bulevardele, străzile se
scurg în gurile de
metrou

Ca Dunărea în gurile
ei de vărsare...

Doar că mulțimile
care coboară,

Poate altele,

Urcă înapoi,

Inundând - flux și

reflux -

Trotuarele cu umbre
netede...

**11/ *Elf*: Înger chinuit,
evident, pensionabil**

Noaptea, păi ce să mai
fac?,

Vorbesc singur cu
îngerul meu păzitor,
asistentele sunt

dincolo...

El mai moțăie, dar ia
să-l mai chinui cu
întrebarea aia

Pe care-o tot știe...

El, săracu' moș, e
singurul care mă
vizitează regulat,

Stă și după program -
programul lui de
muncă, adicătelea.

Cască și el elegant, pe

dinăuntru, cu gura
închisă,
De parcă ține pentru el
adjective porcoase
Care-i tot vin înapoi -
se ferește să pară de
modă veche,
De pe vremea când se
căsca de după batistă,
De după evantai,
De după ușa...
Și-mi spune îngerul, ca

toți ceilalți,
Că ce bine că mai am
eu de trăit!
Că, ce mai, o să iasă el
naibii la pensie,
Or să-mi dea altul,
Da' eu tot o să mai
trăiesc - zice.
Da' de unde știi? - zic.
Ei, nu cu memoria stă
bine bătrânul înger.
Se uită cu pizmă la

mine:

Eiii, când era el de
tinerețea mea - și eu
nu sunt prea tânăr pe
dinafară -

Pe când era încă
neînger,
Își știa toate
răspunsurile...

Îngerul îmi mai spune
și spune și-l prind

Că minte cât de bine
arăt adică eu, eu!,
după operație.

Arăt ce? Poate arăt
acum Nordul și îl arăt
bine?

Ei bine, eu prefer
Sudul, Sudul ăla cald,
fără șmecherii meteo!
Nu, urăsc Nordul cel
cu idealuri înghețate la
soare

Și nici măcar pinguinii
Sudului nu vor Nordul,
Transpirați pe
dinăuntru în gerul lor
cică plăcut!
Și cu igluuri rotunde și
albe și reci ca moartea
mea.

victor cilincă

*Victor CILINCĂ
(n. 15.01.1958) este
membru al Uniunii
Scriitorilor din
România), membru al
Uniunii Ziaristilor
Profesioniști din
România), inginer, pictor
și ilustrator. A fost*

*navigator pe mări și
oceane, scafandrier.
I s-au montat două
spectacole de teatru pe
scene profesioniste și
două spectacole de mici
dimensiuni, under-
ground. A publicat 16
cărți (proză scurtă,
romane, romane
foileton, povești, piese
de teatru, poezie). I-au*

apărut povestiri în reviste din Marea Britanie, Statele Unite, Canada, Belgia și Franța. Este menționat în «Istoria literaturii române. Dramaturgia», «Cartea cu artiști» și «Teatrul românesc contemporan», de Mircea Ghițulescu.

cuprins:

1/ *Ein*: Dunăre la deal-5

**2/ *Zwei*: Ciocolată
civilă -18**

**3/ *Drei*: Scuipă-mă-n
inimă! - 24**

4/ *Vier*: *Have fun!* - 28

**5/ *Fünf*: Sclavagism la
mine acasă - 29**

**6/ *Sechs*: Clepsidra cu
morfină - 35**

**7/ *Sieben*: Români,
adică bosniaci,
adică...- 41**

**8/ *Acht*: *Les nourritures
de la veine* - 45**

**9/ *Neun*: *No man's
islands* - 48**

**10/ *Zehn*: Flux &
reflux - 53**

**11/ *Elf*: Înger chinuit,
evident, pensionabil-55**

**Au mai apărut în
colecția cArtESENȚE:**

**1. nișteversuri - Tudor
Cristian Roșca**

**2. Daniel în groapa cu
lei - Iulian Grigoriu**

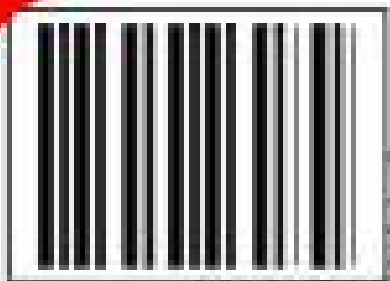
**3. Scrum de aripi -
Stela Iorga**

**4. Obiecte de inventar
- Corneliu Antoniu**

**5. Sahare și fântâni
(cuburi de aer) -
Angela Ribinciuc**

în curs de apariție:

**7. Rochița fără sfârșit
- Ion Zimbru**

cartESENTE

